

тѣлѣ дръжина та си. фаналиго и го закле при него,
 да го соклечатъ, дошелъ дѣховника като мѣдръ.
 оуловилъ разбойника, показалъ вѣчна мѣка, и
 го оумилилъ. да си исповѣда грѣхове те, и слѣ-
 шалъ неговите грѣхове мѣдрый врачъ. позналъ
 защо трѣбѣва много трѣдъ, да ѿвѣрне таковаго
 грѣшника ѿ зли работы: не мѣ далъ канонъ, нито
 да ѿстави совѣмъ разбойничество то. знаеше
 оубо защо нещѣ да го послѣша. а ми мѣ реклъ: да
 дръжиши три дни, недѣла, среда, и петокъ,
 нищо зло да не сотвориши, и да постиши среда и
 петокъ заради страсти те Христовы. Така и на
 праздницы Богородицы да не правиши зло, и се
 надѣемъ да се спасешъ, разбойнико благодѣтїю
 Божїе се оумилилъ, и реклъ на дѣховникатъ: Отче,
 благодаримъ те, защо си ме настѣвилъ на пока-
 нїе, и щѣ да дръжимъ тѣа дни, що си ми реклъ,
 не щѣмъ да гѣдемъ нищо, ще да постимъ: въ ѣ-
 динъ празникъ Богородицы ходилъ по гора та
 кезъ ѿрѣжїе, и фаналиго сеймене те, той можилъ
 да земе ѿ нихъ сѣбла, и сички те да ги посѣче,
 защо былъ юнакъ, а той стоалъ като агне, и ѿ-
 вели го на сѣдїа, и реклъ сѣдїа та да го оубїятъ,
 пакъ, размислилъ, такѣкъ юнакъ и красенъ чело-
 вѣкъ щѣта ѣ. И говорилъ мѣ, прощавамъ ти жи-
 вѣтатъ, но да не чїниши зло въ наша та земля,
 а ми да ни помагашъ: а той ѿговорилъ, и реклъ:
 азъ ти благодаримъ за лѣковтати, обаче мене не
 ми трѣбѣва, да самъ живъ, по харни ѣ да мѣ оубї-
 еши, защо азъ самъ оубїилъ дрѣги много, а не
 да се мѣчимъ безконечни. Да ми дадешъ нѣкол-
 ко дни, да си плачемъ грѣхове те: и мѣ далъ осемъ
 дни. И се исповѣдалъ, предъ сички те человекы си
 казалъ грѣхове те съ оумилѣние, и съ плачь съсѣ
 слѣзи, и сички те прославили Бога. Видѣли та-
 кова поканїе, ако мѣ и далъ сѣдїа та време, да